

Akademia Muzyczna im. S. Moniuszki w Gdańsku

Wydział Dyrygentury Chóralnej, Muzyki Kościelnej, Edukacji Artystycznej, Rytmiki i Jazzu

Rok akademicki 2021/22

SYLABUS PRZEDMIOTU

HARMONIA TONALNA

Kierunek (właściwe podkreślić):

Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej

Jazz i muzyka estradowa

Studia (właściwe podkreślić):

licencjackie, magisterskie

Imię i nazwisko prowadzącego: dr hab. Joanna Schiller-Rydzewska

Założenia, cele oraz charakterystyka przedmiotu:

Przedmiot prowadzony jest na pierwszym roku studiów (semestr 1 i 2) w formie wykładów uzupełnianych metodą seminaryjną oraz ćwiczeń praktycznych z wykorzystaniem nut, partytur i nagrań; zajęcia prowadzone są zbiorowo, w wymiarze 2 godzin tygodniowo.

Cele:

- zapoznanie studenta z elementami składającymi się na system harmoniczny dur-moll w ujęciu harmonii klasycznej (ze szczególnym uwzględnieniem harmoniki okresów: klasycznego, romantycznego i neoromantycznego),
- wykształcenie u studenta umiejętności rozumienia treści harmonicznego wykonanych i analizowanych dzieł muzycznych, przede wszystkim fortepianowych i chóralnych,
- wykształcenie u studenta umiejętności pisemnej i instrumentalnej realizacji konstrukcji harmonicznego w oparciu o podane wytyczne (zwłaszcza w zakresie harmonizacji melodii, ze szczególnym zwróceniem uwagi na typy faktury fortepianowej oraz rodzaje akompaniamentu),
- przygotowanie do dalszego kształcenia i praktyki w dydaktyce muzycznej

Wymagania wstępne i dodatkowe:

- wiedza i umiejętności z zakresu zasad muzyki.....

Zalecane fakultatywne komponenty przedmiotu:

.....
.....

Bibliografia podstawowa:

- Poszowski A.: Harmonia systemu tonalnego dur-moll. Wyd. Akademia Muzyczna. Gdańsk 2001,
- Wesołowski F., Nauka harmonii. Wyd. Akademia Muzyczna. Łódź 2008. Wyd. II poprawione,-
- Wesołowski F., Materiały do ćwiczeń harmoniczných, Kraków PWM, 1996

Bibliografia uzupełniająca:

- Sikorski K.: Harmonia cz. I. PWM Kraków 2003,
- Sikorski K., Harmonia cz. II, PWM Kraków, 2001,
- Sikorski K.: Harmonia. Zbiór zadań i przykładów. PWM Kraków 1984,
- Targosz J.: Podstawy harmonii funkcyjnej. PWM. Kraków 1993.

Efekty kształcenia – wiedza:

zna pojęcia: harmonia, harmonia tonalna, szereg harmoniczný (naturalny), akord, kadencja, progresja harmoniczná,

posiada wiedzę z zakresu podstaw teorii harmonii tonalnej,

definiuje pojęcia: zboczenie modulacyjne, dźwięk obcy, alteracja, modulacja i potrafi je zilustrować,

zna zasady analizy harmonicznój utworów tonalnych.

Efekty kształcenia – umiejętności:

potrafi wykonać ćwiczenia harmoniczne w formie pisemnej i na fortepianie (wybrane zagadnienia),

umie tworzyć konstrukcje harmoniczne używając 3-, 4- i 5-dźwięków w oparciu o podaną linię melodyczną sopranu, basu, podany przebieg funkcji harmoniczných,

umie harmonizować podane melodie i piosenki z użyciem poznanych środków harmonii tonalnej w fakturze fortepianowej i chóralnej,

potrafi zastosować poznane środki systemu tonalnego dur-moll w praktyce - zgodnie z zasadami ich użycia,

rozumie treść harmoniczná wykonywanych i analizowanych dzieł muzycznych, przede wszystkim fortepianowych i chóralnych.

Efekty kształcenia - kompetencje społeczne:

rozumie potrzebę ciągłego aktualizowania i poszerzania wiedzy i umiejętności z zakresu nauki harmonii dla pracy muzyka,

wykazuje kreatywność w realizacji powierzonych zadań.

Semestr: I wymiar godzin: 30..... ilość pkt. ECTS: 2.....

Rodzaj zajęć (właściwe podkreślić): wykład, ćwiczenia, seminarium

Sposób zaliczenia (właściwe podkreślić):

E-egzamin, ZO-zaliczenie z oceną, Z-zaliczenie bez oceny

Treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia:

Zarys rozwoju systemu tonalnego dur-moll. Harmonia, harmonia tonalna, akord. Akustyczne podstawy harmonii tonalnej. Metody zapisu funkcji harmonicznyc. Układ 4-głosowy (skale głosów, odległości między głosami, zdwojenia, pojęcie przewrotu i pozycji). Łączenie akordów, ruchy głosów. Łączenie trójdźwięków triady bez przewrotu w stosunku kwinty i sekundy – ścisłe i swobodne. Powtarzanie akordów. Konstrukcja harmoniczna (prowadzenie głosów). Harmonizowanie melodii. Kadencje. Pojedyncze i podwójne opóźnienia w trójdźwiękach triady. Analiza harmoniczna. Przewroty trójdźwięków triady – oznaczenia basu cyfrowanego. Trójdźwięki poboczne i ich użycie w konstrukcji harmonicznyc.

W wyniku realizacji treści programowyc student przyswoił wiedzę z zakresu podstaw teorii harmonii tonalnej i uzyskaną wiedzę umie zastosować w działaniach praktycznyc.

Metody dydaktyczne:

wykład z prezentacją objętych programem treści,

metoda praktyczna - ćwiczenia (pisemne i przy instrumencie) realizujące problemy omawiane w trakcie wykładu,

metoda eksponująca połączona z analizą treści harmonicznyc dzieła muzycznyc.

Warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania:

zaliczenie ze stopniem na podstawie stanu wiedzy i umiejętności studenta weryfikowanyc na podstawie pisemnyc kolokwiów problemowyc, samodzielnych prac cząstkowyc (w różnyc formie); ocena uwzględnia także wkład pracy studenta podczas zajęć.

Semestr: ...II..... wymiar godzin 30..... ilość pkt. ECTS: 2.....

Rodzaj zajęć (właściwe podkreślić): wykład, ćwiczenia, seminarium

Sposób zaliczenia (właściwe podkreślić):

E-egzamin, ZO-zaliczenie z oceną, Z-zaliczenie bez oceny

Treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia:

Trójdźwięki poboczne i ich użycie w konstrukcji harmonicznyc c.d. Odmiany kadencji. Progresje: niemodulująca i modulująca. D7 i D7 bez prymy. Czterodźwięki septymowe na wszystkich stopniach gamy. D9 i inne pięciodźwięki nonowe. D9 bez prymy. Trójdźwięki z

dodaną sekstą. Dźwięki obce. Analiza harmoniczna. Zboczenie modulacyjne. Modulacje – typy modulacji i ich praktyczne użycie.

W wyniku realizacji treści programowych student przyswoił wiedzę z zakresu podstaw teorii harmonii tonalnej i uzyskaną wiedzę umie zastosować w działaniach praktycznych.

Metody dydaktyczne:

wykład z prezentacją objętych programem treści,

metoda praktyczna - ćwiczenia (pisemne i przy instrumencie) realizujące problemy omawiane w trakcie wykładu,

metoda eksponująca połączona z analizą treści harmonicznego dzieła muzycznego.

Warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania:

zaliczenie ze stopniem na podstawie stanu wiedzy i umiejętności studenta weryfikowanego na podstawie pisemnych kolokwii problemowych, samodzielnych prac cząstkowych (w różnej formie); ocena uwzględnia także wkład pracy studenta podczas zajęć.